

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Friderici Karg de Bebenburg Serenissimorum DD.
Fratrum Principum Electorum Colon. & Bavar. Ducum &c.
... Dissertationes Theologicæ, Nomo-Canonicæ,
Historicæ, & Politicæ Ad Constitutionem ...**

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Coloniæ Agrippinæ, 1690

Diss. V. De personis fruentib. Immunit. locali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38308

clauerint, & Pontificali annulo ob-
signarint.

DISSERTATIO V.

*De personis gaudentibus immuni-
tate Locali.*

147. **C**onfugium patet quibusque
Reis non exceptis.

148. *De confugio servorum, militum,
& captivorum.*

149. *De Gentilibus, Iudæis, & Hereti-
cis.*

150. *De suspensis, vel interdictis ab in-
gressu Ecclesie, & excommunicatis.*

151. *De Reis civilibus.*

152. *Regula Generalis.*

153. *Utrum Immunitas Ecclesie dero-
get etiam potestati Ecclesiastica cir-
ca Clericos & Regulares?*

154. *Quomodo confugientes sint exci-
piendi, & tractandi?*

155. *Cautela contra confugam Reum e-
normis criminis non excepti.*

156. *Quid agendum in locis procul ab
Episcopo remotis?*

147. Cùm Ecclesia non sit acceptiva personarum, sed in concessione localis immunitatis absolute sine ulla distinctione loquatur, certo quibusdam casibus in constitutione Gregoriana solùm exceptis: quisquis ad Ecclesiam confugiens, mas, sceleratus, na, servus, liber, gentilis, Judæus, hæreticus, ob alia crimina, quàm hæresim, suspensus vel interdictus ingressu Ecclesiæ excommunicatus non toleratus, & debitor quoque civilis ab eadem benignè recipitur maternoque sinu fovetur contra penam mortis, & quamcunque aliam corporis graviter afflictivam, *Sancti reverentiâ*, ut loquitur Synodus Arausiana I. relata C. *Eos qui* 6 *dist. 87. ac intercessione ita defensus* quin offendatur justitia, & ut castigatio delinquentis cum ejus spiritali salute jungatur. Id quod multò magis in personis infantibus locum habet, cujusmodi exemplum Annals Trevirenses L. 6. ad A. C. 615. n. 100.

recep

recensent de Frideberga Gunzonis
 Allemannorum Ducis filia, Sigeber-
 to Austrasiorum Regi desponsa, quæ
 ut se præservaret à nuptiis, Metis ad
 Asylum Altaris confugit.

148. Circa *Servũ*, quem fuga non
 liberat à servitute seu obligatione rea-
 li, quâ tenetur obstrictus, rectè di-
 stinguunt Farinacius *de Immunit. c. 4.*
n. 68. & seqq. cum Abbate & aliis ad
c. inter alia 6. x. h. t. servum ad Eccle-
 siam confugientem ex metu castiga-
 tionis herilis, etiam invitum resti-
 tuendum esse Domino, receptâ ab
 hoc securitate juratâ de illo non of-
 fendendo *cit. c. 6. §. si verò nisi in*
e. ndem sævierit, quo casu Dominus
 ad venditionem servi compellitur
 etiam de Jure civili § *fin. Instit. quib.*
alien. lic. L. Presenti cit. at si puniri
 timet à Judice procedente per viam
 accusationis, vel aliter, servo æquè,
 ac homini libero, beneficium immu-
 nitatis ex refugio ad locum immu-
 nitatis competere, cum apud Deum
 nulla

nulla sit acceptio personarum. Quae
 distinctio respectu fugitivi *militis*, vel
captivi è carcere, aut è manibus li-
 etorum etiã cum ferro adhuc pedibus
 innexo elapsi non itidem obtinetur
 cum primus per pecuniam à Princi-
 pe acceptam, non servus, sed debi-
 tor, & per desertionem aut fugam
 verè reus non exceptus contra statum
 Principis, non contra ejus perso-
 nam, effectus sit: alter verò sic effu-
 giendo è manibus familiæ armatae
 liber evadat, neque casum exceptum
 committat, ut S. Congregatio Im-
 munitatis 15. Novemb. 1638. resolve-
 quod secus esse notat Farinacius
Immunit. c. 15 n. 201. si à Ministro
 Justitiæ vincetus per Ecclesiam ad
 Cœmeterium (quod tamen non fa-
 cilè debet permitti) ducatur ad car-
 cerem, vel ad locum supplicii, inde
 que recusans exire per vim extrahatur:
 quia tunc non ipse confugit à
 Ecclesia, sed per illam vincetus
 aliis ducitur; aut si detentus ab aliis
 de-

101
 12

dem, vi factâ, eos unâ secum intra locum immunem abripiat, quin ex eorundem manibus sese exolvat, ut sæpè firmavit S. Congregatio Immunitatis, & signanter *in una Florentina 6. Novemb. 1634.* in qua censuit Oratorem non gaudere Immunitate Ecclesiæ, quia ligatus u. cum birruariis ad Ecclesiâ confugit, & *in alia Geracensi 26. Septemb. 1651.* idem de scœmina quadam Elisabetha censuit, eò quòd prius apprehensa fuerit, & à birruariis semper retenta: ut respectu captivorû in hac materia pro stabili principio serviat, talibus per libertatem à detentione curiæ armatæ quoquo modo acquisitam conferri Jus confugiendi ad sacrum Asylum.

149 Majus dubium esse posset *de Gentilibus & Judæis*, utpote non constitutis sub jurisdictione Ecclesiæ, cui *1. Corinth 5. v 12.* nihil est cum iis, qui foris sunt: nisi testaretur Barbofa *L. 2. de Jure Eccles. c. 3. n. 44.* à S. Congrega-

gregatione controversis jurisdictionibus præposita A. C. 1631. fuisse resolutum, quòd tales, licet etiam ad Baptismum non aspirantes, confugiendo participes fiant localis Immunitatis, quòd ingens Ecclesiæ beneficium, inimicis quoque suis impensum, hos ad conversionem fortius allicit, magisque commendat summâ S. Matris Ecclesiæ benignitatem: ut exemplò hospitalitatis à fidelibus liberaliter impensæ S. Pachomio adhuc Ethnico suprâ n. 129 ostendi. Quod secus est de *Hereticis qualibus*, velut Ecclesiæ proditoribus, & violatoribus fidei solemniter in Baptismo datæ, si propter crimen hæresis, in locis, ubi non vivunt impunitè, inquirantur, ut tradantur Ecclesiasticæ potestati: non autè ob alia crimina non excepta, respectu quorum hæresis se habet merè per accidens, & quæ delinquentem non efficiunt indignum immunitate: quo commiserationis genere S. Augustinus Episcopus

159. usus legitur, quando apud Tribunalum Marcellinum pro Donatistis, quanquam sacerdotum & Ecclesie Catholicae adversariis, intercessit.

150. Quamquam verò *suspensus* vel *interdictus* ab ingressu Ecclesie arceatur ab ejusdem ingressu formali in ordine ad assistendum Divinis Officiis: non ita tamen simuletur ab ejus introitu materiali, quin per hunc se compotem faciat immunitatis localis; cum nec ejusmodi privatio reperiatur inter harum centurarum effectus in Jure expressos; nec taliter interdictus, ingrediendo materialem Ecclesiam etiam tempore Divinorum, præcisè ad personam suam gravi poenae corporali, vel mortis supplicio subtrahendâ, delinquere censeatur contra prohibitionem positivam Ecclesie non obligantis cum tanto incommodo. Quod ob eadem rationes de *Excommunicato*, quamvis denunciato, & non tolerato, dicendum est, qui hujus immunitatis

ratis beneficium æquè parùm, et
 Clericus excommunicatus privile-
 gium Canonis aut fori, amittit: cuius
 rei universalis ratio est, quòd Jus A-
 syli competat ipsi Ecclesiæ, quæ non
 specialiter aliquem à participatione
 sui beneficii arceat, ut infra *dissert.*
 de reis criminum exceptorum vide-
 bimus, omnis ad ipsam confugiens
 sinè discrimine Status, vel alterius
 cujuscunque delicti, gaudet concessa
 Ecclesiæ immunitate.

151. Tametsi porrò Gregorius XIV.
 in sæpe laudata constitutione sua
 quatur *de Reis*, atque idcirco immu-
 nitas Ecclesiæ locum habere non
 deatur *in causis civilibus*: bene tamen
 ex mente SS. Congregationum contra-
 rium tenet Fagnanus *ad C. inter*
6. n. 57. b. t. quibus addi possunt
 quæ *n. 136.* deducta sunt. Nec quæ
 quam latet, ipsos quoque *debitores*
vales, quatenus in iudicio conveni-
 dos, aut conventos, vocari *Reos*
biti, & Reos in iudicio: quorum

sonis à corporali pœna salvís ma-
 nentibus, nec violentæ extractioni,
 aut alteri vexationi corporali subje-
 ctis (ad quod solùm proficit localis
 immunitas) nihil vetat tales citari,
 sique nec per se ultrò, nec per procu-
 ratorem se defendere velint aut va-
 leant, eorum bona apprehendi à Ju-
 dice, & ex his pro modo debiti, cre-
 ditoribus satisfieri; vel etiam, obten-
 tâ speciali facultate S. Pontificis fa-
 cilè annuentis, præfigi iisdem ab Epi-
 scopo terminum ad componendum
 cum creditoribus, aut lapso termino
 emigrandum. Quòd si verò, prout
 fraudulentis decoctores facere solent,
 in præjudicium Creditorum bona
 secum deferant in locum immunem,
 S. Congregatio Episcoporum & Re-
 gularium resolvit multoties, ea per
 ordinarium illico extradenda esse, &
 competenti Judici consignanda.

152. Cæterùm, post constitutio-
 nem Gregorii XIV. firma manet hæc
 Regula, quam n. 150. innui, cum
 bene-

beneficium immunitatis intuitu laici, non verò personarum confugientium nullo propter delicta favore dignarum, indiscriminatim confugis comperat, omnes & singulos quavis de causa ad quemcunque locum immunem confugientes, etiam in eodem loco peccantes, à violenta extractione, & quamdiu ibidem persistunt, à qualibet corporali vexatione Judicis laici tutos esse, nisi unum ex delictis exceptis commisisse deprehendantur; vel in particularibus quibusdam casibus, recursum pro opportunis provisionibus facto, sive ob enormitatem criminis, sive ad occurrendum futuris scandalis, à S. Pontifice extractio & punitio Confugæ permittatur: immunitatis Ecclesiasticæ præsidio tamen hoc operante, quòd plerumque confugient præservetur ab ordinaria pœna, atque vel ad trirèmes, aut opus publicum, vel ad temporalem aut perpetuum carcerem compingatur Card.

de Luca in *Miscell. Eccles. disc. 2. n. 5.*
 Pignatell. *Tom. 1. consult. Can. 127. n.*
 19. quo casu exigenda est à Judice lai-
 co cautio saltem juratoria juxta *C. id*
constituimus 36. XVII. q. 4. de non in-
 fligenda extracto alia pœna, quàm in
 S. Pontificis indulto expressa, Reo-
 que post completum pœnæ tempus
 dimittendo libero, vel etiam Eccle-
 siæ restituendo: nec hodie de Confu-
 gis, ut olim multis in locis, quod e-
 tiam voluit Synodus Coloniensis A.
 C. 1280. *Can. 13.* indagandum est, an
 gratiâ seu immunitate digni habeantur.

153. His ita dilucidatis, quæstio
 superest, *utrùm immunitas Ecclesie*
deroget etiam potestati Ecclesiastica
circa Clericos & Regulares? Negat
 Abbas in *C. inter alia 6. n. 13.* ubi sex
 rationes adducit, & sequaces habet
 Azor, Belletum, Bonacinam, Del-
 bene, Fr. Emanuelem, Genuensem,
 Gutierrez, Layman, Sylvestrum,
 Zypæum &c. Affirmat è contrâ Ro-
 ma-

manus *Consil. 126. per tot.* Cui Barbo-
 sa, Decianus, Fagnanus, Farinacius,
 Lezana, Tuschus, Zabarella, ali-
 que non pauci adherent, quos inter
 ut medio tutus incedam, existimo
 distinguendum, prout Lezana in
sum. V. immunitas n. 6. in fine sibi ab
 illustrissimo D. Francisco Pauluccio
 quondam S. Congregationis Conci-
 lii Secretario suggestum fuisse affir-
 mat, quod Ecclesiastici & Religiosi
 fruantur hâc immunitate quoad pœ-
 nas Judiciales enormes, quæ limites
 disciplinæ Ecclesiasticæ ac Regularis
 correctionis excedunt: non quoad
 pœnas correctivas omninò necessa-
 rias pro conservacione statûs Eccle-
 siastici & Regularis. In quò sensu
 31. Augusti 1649. S. Congregatio im-
 munitatis consulta ab Episcopo Ane-
 tino, *an Clericus, repertus in flagran-
 ti crimine adulterii in domo immuni-
 contigua Ecclesie, possit ab Episcopo
 suis carceribus mancipari sine præju-
 dicio immunitatis localis.* Respon-

posse a
 lum 7
 non c
 quæ
 ad vi
 clesia
 no Ep
 gatio
 pud N
 tas. 22
 ens v
 immu
 clarav
 vespe
 Aliæ
 tione
 loquu
 confi
 ci & l
 versu
 antur
 suum
 clesia
 viola
 verer
 po

posse ad correctionem apud Pignatellum Tom. 1. consult. can. 435. n. 1. sicq; non dudum in Franconia monialis quædam extra monasterii sui septum ad vicinam PP. Capuecinorum Ecclesiam Confuga, jubente diœcesano Episcopo (ad quem S. Congregatio immunitatis in una Rossanen. apud Nicolium in flosculis V. immunitas. num. 1. cognitionem, an confugiens vel extractus etiam Regularis immunitate gaudeat, pertinere declaravit) ad desertum à se monasteriũ vespere reducta fuit ad correctionẽ. Aliæ verò declarationes aut resolutiones, siquæ extant, de primo casu loquuntur, in iis maximè locis, ubi consuetudine receptum est, ut Clerici & Regulares immunitate locali adversus Ecclesiasticam potestatem fruantur: quæ cum aliàs de *jure scripto* suum tribunal habeat in ipsamet Ecclesia C. Præceptum 6. II. q. 2. & citra violationem immunitatis, aut irreverentiam loci sacri, subditos suos
 ibidem

ibidem, velut in proprio territorio
 suo, puniat. C. *Tua* 6. *de pœnis*. C.
universitatis 24. *de sent. excom.*
 jussimodi irreverentiâ cessante, & Gre-
 gorio XIV. expressè tractante de
cistantium jurisdictionem in Ecclesiâ
 exercere non valentibus, maxime
 Clericus non ex intentione præ-
 confugiendi, sed alia de causa repe-
 tur in loco sacro immuni: nullus
 hoc casu videtur attendendus favore
 personæ, quem ne quidem persona
 lis immunitas Judicis sui Ecclesiasticæ
 punitioni subducit.

154. Sequitur nunc explicandum
quomodo confugientes excipiantur
atque tractandi sint: ubi primò ve-
 ti certum supponitur, hoc ipso, quod
 alicui loco immunitas data sit, datur
 etiam cuilibet jus confugiendi ad ean-
 dem, quin citra injuriam à non ha-
 bente auctoritatem arceri possit, vel
 expelli. Quamvis autem in casu Gre-
 gorianæ Constitutionis, durante
 gnitione, an Confugæ delictum
 cept

ceptum commiserit , ad instantiam
 Judicis laici , invitus trahi possit ex-
 tra Ecclesiam ad locum tutiorem: ne-
 quit tamen Episcopus Confugas ab
 eadem extrahere ad effectum exami-
 nis in causa criminali , ut S Congre-
 gatio immunitatis in una Mutinen. 13.
 Julii 1638. Episcopo Mutinensi re-
 scripsit : multò minùs præcludenda
 sunt tali confugæ necessaria vitæ me-
 dia , quæ foret indirecta extractio :
 imò si vel per vim injustam potestas
 laica delationi necessariorum præclu-
 deret aditum ; vel inops confuga de
 proprio , aut ab amicis vel consang-
 uineis suis interim ali nequiret, suadet
 Imperator *cit. L. Presenti. 6. §. sanè*
C. de his, qui ad Ecclesiam confug. eum
sustentari expensis Ecclesiæ , cujus
videlicet protectioni commissus jux-
tanum. 105. non ita derelinquendus
est, ut inediâ coactus se tradat Judici
seculari. Farinac. de immunitate c. 19.
num. 296. Et quoniam plerumque
non nisi Rei capitalium criminum,

P

aut

aut fraudulentæ decoctionis, vel ma-
 gni æris alieni culpabiliter contracti,
 loca immunia petere solent: ut Eccle-
 sia non minorem pro salute anima,
 quàm pro eorundem vita & corpore
 curam ostendat, primâ animi per-
 turbatione (quæ tales comitari so-
 let) submotâ, exaggeranda est im-
 mensa Dei bonitas ipsis nihil minus
 merentibus præstita, cui ingratis esse
 non liceat; sed tum debitâ conscien-
 tiæ expiatione, tum compositione
 vel aliâ conveniente partis læsæ
 publicæ justitiæ satisfactione agen-
 dum sit, ut nihil negligatur eorum
 quæ Deum, justitiam, & propriam
 Confugarum salutem concernunt.

155. At si Reus magni criminis
 non excepti palàm confugisset, custo-
 dia à Judice seculari, ad impedi-
 endam ejus fugam, extra districtum im-
 munem apposita, non modò prohiben-
 da non foret ab Episcopo, sed
 hoc non sit obsidere locum sacrum
 nec reum ibidẽ vexare; sed observare
 locum

155
 155

locu
 conf
 re ce
 justit
 ceret
 ritar
 ret;
 num
 86. n
 custo
 &, n
 ne ac
 unt C
 cit. C
 tem
 videat
 dimitt
 iniqu
 corpe
 quan
 riore
 spon
 cum l
 à Jur
 fugas
 locu

locum profanum, & in illo custodia
 constitucere: verum Papa illico ea de
 re certiorandus, & secutus ejusdem
 iussibus standum esset: quod nisi fa-
 ceret, præterquam quòd graviter ir-
 ritaret Principem laicum, *malè face-*
ret, inquit Farinac. *de immunit c. 13.*
num. 185. (ubi contra doctrinam nu.
 86. notatam, ab ipsomet Episcopo
 custodiam procurandam existimat)
 & *nifallor, dignus esset reprehensio-*
ne ac punitioe. Cum quo conveni-
 unt Canonistæ communiter ad sæpe
 cit. *C. inter alia 6. X. hoc tit.* quòd sal-
 tem (ne crimina & iniqui defendi
 videantur) nullus Confuga liberè
 dimittendus sit; sed de crimine, quod
 iniquè gessit, puniendus pœnâ non
 corporali ab Ecclesiastico Judice,
 quando per hanc liberatur ab ulte-
 riore iudicio; vel ad id minimum di-
 sponendus, ut, quantum poterit,
 cum læsa parte componat: correptis
 à Jure Canonico Clericis, qui Con-
 fugas minùs canonicè tueri præsu-
 munt.

munt. C. inter alia cit. C. id conf
 tuimus 36. XVII. quest. 4. ubi rec
 monet Eminentissimus de Luca in
 Miscell. disc. 2. n. 9. tuendam esse qui
 dem singulari zelo per Episcopos in
 munitatem in genere, nec ejus (pro
 tum potestati Laicæ eatenus conce
 dendum, ut ipsa sibi jus dicat, pro
 priâq; autoritate extrahat, ac puniat
 delinquentes: in quo posteriore casu
 personæ Ecclesiasticæ laicis viole
 ter agentibus resistere possunt, clau
 dendo fores Ecclesiæ vel loci ver
 immunis, aliaque media externa, si
 nè armis tamen, saltem quibus utitur
 tur ipsimet Clerici, imò & Censuræ
 Ecclesiasticas juxta C. miror. 8. XVII.
 quest. 4. adhibendo. Quando autem
 ad præscriptum Constitutionis Grego
 rianæ, ipsa potestas laica reveren
 ter, uti decet, agendo, ab Ecclesi
 stico superiore, ad quem pertinet
 licentiam petit extrahendi crimin
 excepti Reum, tunc criminosis
 quaquam fovendi sunt, nec privatis

sece
 vor
 ximè
 min
 lios
 Quo
 discre
 non
 quest
 cer. q
 Judic
 hend
 Præla
 sibus
 nimis
 Reis
 factio
 cæ, p
 use
 muni
 in qu
 tum
 suæ li
 niori
 locis
 sce

17
 17

sceleratorum ejusmodi hominum fa-
 vor quieti & salutis publicæ, quæ ma-
 ximè obtinetur severâ punitione cri-
 minum, atque redundante hinc in a-
 lios terrore ac metu, est præferendus.
 Quo agendi modo neglecto ab in-
 discretis quibusdam & injustis Asyli
 non bene intellecti Zelatoribus, con-
 questus est dudum Farinacius *de car-*
cer. q. 28. n. 75. natam esse plurimum
 Judicum laicorum licentiam extra-
 hendi delinquentes ab Ecclesiis, quòd
 Prælati & Judices Ecclesiastici in ca-
 sibus etiam perspicuis reddiderint se
 nimis difficiles, ac interim Clerici
 Reis fugiendi copiam, absque satis-
 factione læsæ partis & justitiæ publi-
 cæ, procurarint.

156. Cùm deinde, circa hanc im-
 munitatem localem, Episcopus tum
 in quibusdam Ecclesiis ac locis quan-
 tumcunque exemptis intra Diœcesis
 suæ limites existentibus, tum in vici-
 nioribus Ecclesiæ & habitationi suæ
 locis *nullius* Prælato auctoritatem
 P 3 quasi

quasi Episcopalem cum vera & actua-
 li territorii separatione habenti sub-
 iectis, jurisdictionem privativam ob-
 tineat, ut latius supra n. 83 deduxi-
 ita ut nec tempore Sedis vacantis Vi-
 carius Capitularis confugii causas
 cognoscere possit, ut S. Congregatio
in una Regien. Calabriae 19. Novembris
 1641. respondit, conformiter Bullae
 Gregorianae, ipsiusque Cancellariae
 & Datariae Apostolicae stylo, quae
 de Episcopali vacante, dispensationes
 & similes gratias Episcopo vicari-
 o, aut eius Vicario, non Vicario
 Capitulari dirigere solet: tamen
 priusquam certior fieri possit Episco-
 pus, consentaneum ac laudabile est
 ut quicumque superiores Ecclesiarum
 aut locorum immunitum, quod se-
 ceperit Confuga, iis, quae immunitati
 tuendae deserviunt, quantum
 prout oportet, sedulo ac discretè
 ingerant: ubi primùm tamen Episco-
 pus, qui statim monendus est, pro-
 videt, nihil amplius, præter solam
 obse-

obse-
 ling-
 roso-
 pri-
 men-
in A-
 qui p-
 gula-
 sunt
 hujus-
 nam-
 testa-
 alia-
 tia,
 sese-
 Pon-
 que-
 nem-
 pisc-
 mer-
 sup-
 eun-
 inte-
 nita-
 ead-

obsequii gloriam, illis gerendum relinquitur, etiam Tevtonicis ac Hierosolymitanis militibus circa proprias suæ religionis Ecclesias, Commendas, ac Domos. Emin. de Luca in *Miscell. Eccles. cit. disc. 12. nu. 14.* qui proinde non minus, ac cæteri Regulares quomodolibet exempti, subfunt in his dispositioni Episcopi, nec hujus ordinationibus seu circa personam cujusvis Confugæ, seu circa potestatem laicam, seu circa quæcunque alia localem immunitatem respicientia, quomodocunque advertari, aut sese opponere possunt, factâ per S. Pontificem Episcopo potestate, quemlibet Regularem, qui extractionem Rei à quovis loco immuni ab Episcopo præceptam impedire præsumeret, consignandi quamprimùm superioribus suis Regularibus, qui eundem ad Urbem transmittere, ac interim S. Congregationem immunitatis ea de re docere tenentur, ut eadem censuit in una Catanen. 16 Novemb.

vemb. 1655. apud Pignatellum tom. 1
consult. Canon. 466.

DISSERTATIO VI.

*De criminibus exceptis, quorum
Rei non gaudent immunitate.*

157. *Verba Bullae Gregoriana de delictis exceptis.*
 158. *De publicis latronibus & grassatoribus.*
 159. *De depopulatoribus agrorum.*
 160. *De Reis homicidii, aut mutilationis membrorum in Ecclesia vel Cœmeterio.*
 161. *De homicida proditorio.*
 162. *De assassinis.*
 163. *De Reis criminis heresis.*
 164. *De Reis criminis laesae Majestatis.*
 165. *Quicumque alii cujuslibet criminis rei gaudent jure S. Asyli: respondetur ad novel. 27.*

166. *Fals.*